

401.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 sierpnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zatwierdzenia zmian w statucie Warszawskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego w Warszawie.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. w sprawie statutów towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich oraz zmiany statutów instytucyj kredytowych, zatwierdzonych w drodze ustawodawczej

przez b. władze zaborcze (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 326), zarządzam co następuje:

§ 1. Zatwierdza się zmiany w statucie Warszawskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego w Warszawie, który otrzymuje brzmienie, jak w załączniku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do rozp. Ministra Skarbu
z dn. 7 sierpnia 1935 r. (poz. 401).

S T A T U T**TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO MIEJSKIEGO
W WARSZAWIE.**

Tytuł I.

NAZWA, CEL I SIEDZIBA.

§ 1.

Towarzystwo Kredytowe Miejskie w Warszawie, założone na podstawie prawa z dnia 12 stycznia 1870 r. (Dz. Pr. T. 70, str. 5), jest zrzeszeniem właścicieli nieruchomości miejskich i ma na celu udzielanie pożyczek długoterminowych w listach zastawnych na hipotekę nieruchomości miejskich w Warszawie oraz na obszarze Województwa Warszawskiego.

§ 2.

Towarzystwo jest osobą prawną i ma siedzibę w Warszawie.

§ 3.

Istnienie Towarzystwa nie jest ograniczone terminem.

Tytuł II.

CZŁONKOWIE TOWARZYSTWA.

§ 4.

Członkami Towarzystwa są właściciele nieruchomości miejskich, obciążonych pożyczkami Towarzystwa.

Członkostwo rozpoczyna się z chwilą zaciągnięcia pożyczki w Towarzystwie lub nabycia nieruchomości, obciążonej pożyczką Towarzystwa.

Członkostwo kończy się z chwilą spłacenia pożyczki z wszystkimi należnościami ubocznymi lub zbycia nieruchomości, obciążonej pożyczką Towarzystwa.

§ 5.

Członek Towarzystwa jest odpowiedzialny:

1) za zapłatę rat i należności ubocznych od udzielonej mu pożyczki;

2) za zobowiązania Towarzystwa z tytułu listów zastawnych — w trybie odpowiedzialności zbiorowej.

Odpowiedzialność ta ogranicza się jedynie do nieruchomości, obciążonej pożyczką Towarzystwa.

Udział każdego z członków w odpowiedzialności zbiorowej określa § 94 statutu niniejszego.

Tytuł III.

WŁADZE TOWARZYSTWA.

§ 6.

Władzami Towarzystwa są:

- 1) zebranie pełnomocników;
- 2) komitet nadzorczy;
- 3) dyrekcja.

A. Zebranie pełnomocników.

§ 7.

Zebranie pełnomocników jest naczelną władzą Towarzystwa.

§ 8.

Zebranie pełnomocników składa się z 210 członków, wybieranych na lat 6 przez zebranie wyborcze z pośród członków Towarzystwa, którzy nie zalegają z uiszczeniem należności Towarzystwa dłużej niż 4 miesiące (§§ 70 i 104).

Celem wyboru pełnomocników komitet nadzorczy zwołuje w Warszawie co 6 lat zebranie wyborcze członków Towarzystwa przez jednorazowe ogłoszenia, umieszczone najmniej na miesiąc przed terminem zebrania w „Monitorze Polskim” oraz najmniej w 4 pismach miejscowych z zaznaczeniem, że zebranie to będzie prawomocne bez względu na ilość osób obecnych.

§ 9.

W zebraniach wyborczych mogą uczestniczyć wszyscy członkowie Towarzystwa, którzy nie zalegają z uiszczeniem należności Towarzystwa dłużej niż 4 miesiące (§§ 70 i 104).

Każdy uczestnik zebrania ma jeden głos.

Członkowie Towarzystwa uczestniczą w zebraniach wyborczych osobiście.

Członek Towarzystwa może jednak do reprezentowania go na zebraniu wyborczym upoważnić współmałżonka, dziecko pełnoletnie lub zięcia.

W imieniu osób, będących pod opieką lub kuratela, działają ich przedstawiciele ustawowi.

Współwłaściciele nieruchomości mogą być reprezentowani przez jednego z pośród siebie, specjalnie upoważnionego.

Osoby prawne mogą być reprezentowane przez jednego ze swych przedstawicieli, również specjalnie upoważnionego.

Dowody, stwierdzające prawo do reprezentowania członka Towarzystwa na zebraniu wyborczym, należy złożyć w biurze Towarzystwa najpóźniej na 14 dni przed terminem zebrania.

W przypadkach, w których w myśl powyższych przepisów dozwolone jest udzielenie pełnomocnictwa, upoważnienie do głosowania służy tylko na jedno zebranie wyborcze.

§ 10.

Listę osób, mających prawo uczestniczenia w wyborze pełnomocników, sporządza i przechowuje dyrekcja.

Jednocześnie z ogłoszeniem terminu zebrania wyborczego, dyrekcja wyklada powyższą listę w lokalu Towarzystwa do przejrzenia przez członków Towarzystwa.

W ciągu 2 tygodni od dnia wyłożenia listy członkowie Towarzystwa mogą składać wnioski do komitetu nadzorczego o sprostowanie niedokładności listy.

Wnioski te komitet rozstrzyga ostatecznie w ciągu 3 dni od upływu terminu ich złożenia.

Członkowie Towarzystwa, nieumieszczeni na liście, nie mają prawa uczestniczyć w zebraniu wyborczym.

§ 11.

Do uczestnictwa w zebraniu wyborczym upoważnia wydana przez dyrekcję Towarzystwa karta wstępu, w której należy wymienić imię i nazwisko członka Towarzystwa, miejscowość, w której nieruchomość jest położona, oraz numer hipoteczny nieruchomości. W przypadkach, przewidzianych w § 9, ust. 4—7, w karcie wstępu należy wymienić ponadto imię i nazwisko przedstawiciela.

Udział w zebraniu wyborczym bez karty wstępu jest niedopuszczalny.

§ 12.

Wszystkich członków Towarzystwa umieszcza się na liście wyborców w kolejności, ustalonej według wysokości udzielonych pożyczek, i dzieli się na trzy koła wyborcze.

Przynależność do koła określa się sumą wszystkich udzielonych członkowi Towarzystwa pożyczek, niezależnie od tego, czy pożyczki te zabezpieczone są na jednej czy też na kilku nieruchomościach.

Do pierwszego koła należą wyborcy, umieszczeni na początku listy, na których łącznie przypada jedna trzecia część udzielonych pożyczek.

Do drugiego koła należą wyborcy, na których łącznie przypada również jedna trzecia część udzielonych pożyczek, wymienieni w liście bezpośrednio po wyborcach, należących do koła poprzedniego.

Do trzeciego koła należą wszyscy pozostali wyborcy.

Każde z kół stanowi odrębne zebranie wyborcze.

§ 13.

Każde koło wybiera 70 pełnomocników i 10 zastępców.

Wyborcy mogą wybierać pełnomocników i ich zastępców zarówno z pośród członków własnego, jak i innych kół wyborczych.

Pełnomocnikiem może być członek Towarzystwa albo upoważniony przez niego współmałżonek lub dziecko pełnoletnie.

Pełnomocnikami nie mogą być pracownicy biura Towarzystwa.

§ 14.

Na zebraniach wyborczych przewodniczy prezes lub wiceprezes komitetu nadzorczego, a w przypadku ich nieobecności — członek komitetu, wyznaczony przez komitet.

§ 15.

Na zebraniach wyborczych mogą być rozpatrywane i decydowane tylko sprawy wyboru pełnomocników i ich zastępców.

§ 16.

Wyborów dokonywa się przez głosowanie tajne.

§ 17.

Za wybrane na pełnomocników i ich zastępców uważa się osoby, które uzyskały największą z kolei ilość głosów, nie mniej jednak niż połowę głosów wyborców obecnych.

Jeżeli ilość wybranych okaże się mniejsza, niż należało wybrać, układa się listę kandydatów z osób, które otrzymały największą z kolei ilość głosów, w ilości podwójnej w stosunku do mandatów, pozostałych do obsadzenia.

Z listy kandydatów wybiera się pozostałych pełnomocników i zastępców. Za wybrane uważa się osoby, które w tem głosowaniu otrzymały największą z kolei ilość głosów.

Pomiędzy osobami, które otrzymały równą ilość głosów, rozstrzyga losowanie.

§ 18.

Wszelkie zarzuty co do nieprawidłowości przy wyborze pełnomocników i ich zastępców należy zgłaszać przewodniczącemu zebrania. Zarzuty te rozstrzyga ostatecznie zebranie.

§ 19.

Do zakresu czynności zebrania pełnomocników należy:

- 1) zatwierdzanie rocznych sprawozdań i bilansów Towarzystwa;
- 2) zatwierdzanie planu wydatków administracyjnych Towarzystwa;
- 3) wybór członków komitetu nadzorczego oraz ich odwoływanie;
- 4) odwoływanie dyrektorów i wicedyrektorów (§ 26);
- 5) ustalanie wysokości oprocentowania nowych emisji listów zastawnych;
- 6) zmiana statutu Towarzystwa;
- 7) uchwalanie regulaminów szacowania wartości nieruchomości;
- 8) ustalanie ilości dyrektorów;
- 9) rozstrzyganie wszelkich spraw, przekazanych do decyzji zebrania pełnomocników przez komitet nadzorczy;

10) orzekanie o rozwiązaniu i likwidacji Towarzystwa.

§ 20.

Uchwały zebrania pełnomocników są ważne bez względu na ilość obecnych pełnomocników i padają zwykłą większością głosów. Jedynie uchwały w sprawach, wymienionych w § 19 pp. 6 i 10, wymagają do ważności najmniej 2/3 głosów przy obecności najmniej połowy statutowej ilości pełnomocników.

§ 21.

Zebraniu pełnomocników przewodniczy prezes lub wiceprezes komitetu nadzorczego, a w przypadku ich nieobecności — członek komitetu, wyznaczony przez komitet.

§ 22.

Zebrania pełnomocników bywają zwyczajne i nadzwyczajne.

Zwyczajne zebranie pełnomocników odbywa się corocznie w ciągu 4 miesięcy po upływie roku obrotowego.

Przedmiotem obrad zwyczajnego zebrania pełnomocników jest:

- 1) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu Towarzystwa z roku ubiegłego;
- 2) rozpatrzenie i zatwierdzenie planu wydatków administracyjnych Towarzystwa na rok bieżący;
- 3) wybór członków komitetu nadzorczego na miejsce ustępujących (§ 27, ust. 2 i § 28, ust. 1);
- 4) rozpatrywanie wniosków, zgłoszonych w myśl § 26;
- 5) załatwianie spraw bieżących, umieszczonych na porządku dziennym.

§ 23.

Nadzwyczajne zebranie pełnomocników zwołuje komitet w przypadkach, przewidzianych przez statut, oraz gdy tego wymaga doniosłość sprawy.

§ 24.

Nadzwyczajne zebranie pełnomocników winno być zwołane na wniosek 1/10 części pełnomocników, jeżeli we wniosku wskazano sprawy, należące do zakresu czynności zebrania pełnomocników.

§ 25.

O zwołaniu zebrania pełnomocników ogłasza dyrekcja na podstawie uchwały komitetu nadzorczego na miesiąc przed wyznaczonym terminem w „Monitorze Polskim” i najmniej w 2 dziennikach miejscowych.

Ogłoszenie powinno zawierać porządek obrad oraz wzmiankę, że zebranie odbędzie się bez względu na ilość przybyłych pełnomocników.

§ 26.

Zebranie pełnomocników rozpatruje i rozstrzyga tylko te sprawy, które wniesione zostały przez komitet nadzorczy.

Każdy jednak z pełnomocników Towarzystwa może, nie później niż na 15 dni przed terminem zebrania, złożyć komitetowi wniosek na piśmie, podpisany najmniej przez 20 pełnomocników Towarzystwa, a komitet obowiązany jest poddać go wraz ze swą oraz dyrekcji opinią pod obrady zebrania pełnomocników, o ile wniosek dotyczy sprawy, wchodzącej w zakres czynności zebrania pełnomocników (§ 19).

Wniosek pełnomocników o odwołanie dyrektora lub wicedyrektora (§ 19 p. 4), wymaga podpisów najmniej 40 pełnomocników.

B. Komitet nadzorczy.

§ 27.

Komitet nadzorczy składa się z 9 członków, wybieranych na lat 6 przez zebranie pełnomocników z pośród członków Towarzystwa, którzy nie zalegają z uiszczeniem należności Towarzystwa dłużej niż 4 miesiące (§§ 70 i 104), i upoważnionych przez nich współmałżonków.

Co dwa lata ustępuje po 3 członków komitetu. Ustępujący członkowie komitetu mogą być wybierani ponownie.

§ 28.

W przypadku ustąpienia członka komitetu nadzorczego przed upływem okresu trwania mandatu, wyboru nowego członka komitetu dokonywa kolejne zwyczajne zebranie pełnomocników.

W przypadku ustąpienia więcej niż 3 członków komitetu, komitet powinien zwołać nadzwyczajne zebranie pełnomocników w celu dokonania wyborów uzupełniających.

Członkowie komitetu, wybrani w myśl przepisów niniejszego paragrafu, wstępują w miejsce poprzedników na okres trwania ich mandatów.

§ 29.

Komitet nadzorczy wybiera ze swego grona prezesa i wiceprezesa komitetu na okres trwania ich mandatów w charakterze członków komitetu.

§ 30.

Posiedzenia komitetu zwołuje w miarę potrzeby i przewodniczy im prezes lub wiceprezes komitetu, a w przypadku ich nieobecności — najstarszy wiekiem członek komitetu.

§ 31.

Komitet nadzorczy decyduje zasadnicze sprawy ogólne, niezastrzeżone zebraniu pełnomocników, oraz kontroluje zgodność czynności dyrekcji z ustawami, statutem, regulaminami i instrukcjami Towarzystwa.

W szczególności do zakresu czynności komitetu nadzorczego należy:

1) wybór prezesa dyrekcji, dyrektorów i wicedyrektorów (§§ 36 i 37);

2) rozpatrywanie i opiniowanie spraw, mających być przedmiotem obrad zebrania pełnomocników;

3) dokonywanie kontroli rachunkowości i kasy Towarzystwa;

4) uchwalanie regulaminów, dotyczących ustalania dochodów z nieruchomości;

5) uchwalanie innych regulaminów i instrukcji, dotyczących działalności Towarzystwa;

6) zatwierdzanie wniosków dyrekcji w sprawie lokowania funduszy Towarzystwa;

7) rozpatrywanie i rozstrzyganie innych wniosków dyrekcji, wymagających zatwierdzenia przez komitet;

8) rozpatrywanie odwołań od uchwał dyrekcji w myśl regulaminów i instrukcji Towarzystwa;

9) podział kwot, przeznaczonych w ramach rocznego planu wydatków administracyjnych Towarzystwa na rzecz komitetu nadzorczego i jego kancelarii.

§ 32.

Do ważności uchwał komitetu nadzorczego konieczna jest obecność najmniej 5 członków komitetu łącznie z przewodniczącym, a w sprawach, przewidzianych w §§ 36 i 37 niniejszego statutu, najmniej 6 członków.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W przypadku równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

W sprawach, przewidzianych w §§ 36 i 37, uchwały zapadają większością 2/3 głosów statutowej ilości członków komitetu.

§ 33.

Z posiedzeń komitetu spisuje się protokół w specjalnie przeznaczonej na ten cel księdze, zopatrzonej w podpis przewodniczącego i najmniej jednego z członków komitetu.

§ 34.

Komitet nadzorczy może wybierać ze swego grona komisję do załatwiania poszczególnych spraw, wskazanych przez siebie w granicach statutu.

Komitet może delegować po 2 z kolei członków komitetu do uczestniczenia w posiedzeniach dyrekcji z głosem doradczym.

C. Dyrekcja.

§ 35.

Zarząd sprawami Towarzystwa należy do dyrekcji.

§ 36.

Dyrekcja składa się najmniej z 3 dyrektorów, wybieranych na lat 6 przez komitet nadzorczy na wniosek prezesa lub wiceprezesa komitetu, spełniającego czynności prezesa, większością 2/3 głosów statutowej ilości członków komitetu.

Jednego z dyrektorów komitet wybiera w takim samym trybie na prezesa dyrekcji.

§ 37.

Wicedyrektorów wybiera komitet nadzorczy na lat 6 — w miarę potrzeby, w ilości jednak nie większej, niż ilość wybranych dyrektorów.

Wyboru wicedyrektorów dokonywa się w trybie, określonym w § 36.

§ 38.

Dwaj dyrektorzy oraz dwaj wicedyrektorzy mogą być wybrani z pośród osób, nie będących członkami Towarzystwa.

Ustępujący dyrektorzy i wicedyrektorzy mogą być wybierani ponownie.

§ 39.

Posiedzenia dyrekcji powinny się odbywać w obecności najmniej dwóch dyrektorów, bądź jednego dyrektora i jednego wicedyrektora.

Uchwały, powzięte w obecności więcej niż dwóch osób, zapadają zwykłą większością głosów.

W przypadku równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Uchwały, zapadłe w obecności dwóch osób, powinny być powzięte jednomyślnie.

§ 40.

W przypadku nieobecności prezesa zastępuje go jeden z dyrektorów; w przypadku nieobecności jednego z dyrektorów zastępuje go inny dyrektor lub jeden z wicedyrektorów.

Podział prac oraz zastępstwa ustala prezes dyrekcji.

§ 41.

Z posiedzeń dyrekcji spisuje się protokół w specjalnie przeznaczony na ten cel księdze, zaopatrzonej w podpisy wszystkich obecnych członków dyrekcji.

§ 42.

Dyrekcja jest przedstawicielem Towarzystwa wobec sądów i urzędów oraz wobec osób trzecich i reprezentuje Towarzystwo wszędzie bez jakiegokolwiek pełnomocnictwa.

Wszelkie umowy i zobowiązania, pełnomocnictwa, zlecenia oraz korespondencja Towarzystwa powinny być podpisywane łącznie przez prezesa dyrekcji i jednego z dyrektorów lub wicedyrektorów albo dwóch dyrektorów lub też jednego dyrektora i jednego wicedyrektora, z zachowaniem, o ile chodzi o listy zastawne, przepisu § 86 p. 4.

Do otrzymywania wszelkiego rodzaju korespondencji oraz przesyłek pocztowych i telegraficznych uprawniony jest każdy z dyrektorów i wicedyrektorów z osobna.

§ 43.

Dyrekcja sporządza corocznie sprawozdanie z działalności i bilans Towarzystwa z roku ubiegłego według obowiązujących przepisów oraz plan wydatków administracyjnych Towarzystwa na rok bieżący, które doręcza, po zatwierdzeniu przez komitet nadzorczy, wszystkim pełnomocnikom najmniej na tydzień przed terminem zebrania pełnomocników.

Bilans, zatwierdzony przez zebranie pełnomocników, dyrekcja ogłasza niezwłocznie w „Monitorze Polskim” oraz najmniej w 2 dziennikach miejscowych.

§ 44.

Dyrekcja powołuje i zwalnia wszystkich pracowników Towarzystwa.

Tytuł IV.

POŻYCZKI.

Rozdział 1.

Przyznawanie i zasady zabezpieczenia pożyczek.

§ 45.

Towarzystwo udziela pożyczek w listach zastawnych na nieruchomości, przynoszące trwałe dochód z budowli murowanych lub drewnianych.

§ 46.

Pożyczek, zabezpieczonych na nieruchomościach z budowlami murowanymi, Towarzystwo udziela na okres czasu do lat 60, z budowlami zaś drewnianymi — do lat 30.

§ 47.

Towarzystwo udziela pożyczek w kwotach, podzielnych przez 100 i nie mniejszych niż 3.000 zł.

§ 48.

Pożyczki nie mogą być udzielane:

1) na budowlę, z których dochód pochodzi z użytkowania ich na cele fabryczne;

2) na budowlę, z których dochód pochodzi wyłącznie lub przeważnie z użytkowania ich na inne cele przemysłowe, o ile dochód ten nie posiada według uznania Towarzystwa cech dostatecznej trwałości;

3) na nieruchomości, których wartość szacunkowa nie przewyższa 15.000 zł;

4) na place, ogrody i sady.

§ 49.

Towarzystwo może odmówić pożyczki w każdym przypadku, jeżeli uzna, że zabezpieczenie pożyczki nie jest dostatecznie pewne.

§ 50.

Pożyczka Towarzystwa powinna być zabezpieczona hipotecznie na całej nieruchomości, mającej oddzielną księgę hipoteczną, na pierwszym miejscu działu IV wykazu hipotecznego.

§ 51.

Towarzystwo może uzależnić udzielenie pożyczki od ustąpienia dla niej pierwszeństwa hipotecznego z prawami, zabezpieczonemi w dziale III wykazu hipotecznego.

W przypadku, gdyby pierwszeństwo praw, zapisanych w dziale III wykazu hipotecznego, nie mogło być ustąpione, Towarzystwo odmówi udzielenia pożyczki lub zmniejszy jej wysokość według swego uznania.

§ 52.

Jeżeli grunt podlega wykupowi w trybie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1071) lub ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 250), Towarzystwo uzależni udzielenie pożyczki od wykupienia gruntu lub zmniejszy jej wysokość według swego uznania.

§ 53.

Wysokość pożyczki nie może przekraczać:

1) 50% ustalonej przez Towarzystwo wartości nieruchomości;

2) sumy rocznego dochodu brutto z nieruchomości, pomnożonej przez 5 — przy pożyczkach na budowę murowane, oraz przez 2½ — przy pożyczkach na budowę drewniane;

3) sumy ubezpieczenia budowli, których oszacowanie przyjęto za podstawę określenia wysokości pożyczki, a przy pożyczkach na budowę drewniane — 3/5 tej sumy.

Ponadto wysokość pożyczki powinna być ustalona w taki sposób, aby raty roczne od pożyczki nie przewyższały połowy rocznego dochodu netto.

Oszacowania nieruchomości oraz ustalania dochodów brutto i netto dokonywa się według zasad, określonych w niniejszym statucie i regulaminach szacunkowych (§§ 80 i 31 ust. 2 p. 4).

§ 54.

Do wniosku o udzielenie pożyczki należy dołączyć:

1) plan sytuacyjny właściwej nieruchomości z oznaczeniem granic i zabudowań;

2) wyciąg z księgi hipotecznej nieruchomości;

3) polisę asekuracyjną od ognia wraz z zaświadczeniem zakładu ubezpieczeń o zapłaceniu składek ubezpieczeniowych;

4) zaświadczenie właściwych władz o wysokości bieżących i zaległych podatków i danin publicznych;

5) wykazy, podpisane własnoręcznie przez ubiegającego się o pożyczkę:

a) wykaz innych zwyczajnych wydatków rocznych, związanych z utrzymaniem nieruchomości;

b) wykaz dochodu brutto z nieruchomości, z podaniem charakteru użytkowego poszczególnych lokali, wysokości pobieranych czynszów oraz nazwisk najemców, dzierżawców, użytkowników i t. p.

Ponadto ubiegający się o pożyczkę jest obowiązany złożyć wszelkie inne dowody i dokumenty, których Towarzystwo zażąda w celu ustalenia szacunku nieruchomości oraz wysokości i trwałości osiągniętych z niej dochodów.

§ 55.

Równocześnie ze złożeniem wniosku o udzielenie pożyczki ubiegający się o nią wpłaca Towarzystwu wpisowe w wysokości 1% żądanej sumy pożyczki, nie mniej jednak, niż 150 zł. Jeżeli pożyczka będzie przyznana w sumie niższej od żądanej,

nadwyżkę wpisowego ponad 1% zwraca się ubiegającemu się o pożyczkę.

Z wpisowego potrąca się koszty oszacowania nieruchomości, pozostałość zaś przelewa się po udzieleniu pożyczki do funduszu rezerwowego (§ 103).

W przypadku odmowy pożyczki z wpisowego potrąca się, oprócz kosztów oszacowania, opłaty biurowe, pozostałość zaś zwraca się ubiegającemu się o pożyczkę.

Sposoby ustalania kosztów oszacowania nieruchomości oraz wysokość opłat biurowych określa komitet nadzorczy w regulaminie (§ 31, ust. 2, p. 4 i 5).

§ 56.

Koszty udzielenia pożyczki, jak opłaty notarialne, hipoteczne, sądowe i stemplowe, koszty sporządzenia listów zastawnych i t. p. ponosi dłużnik w wysokości sum, faktycznie przez Towarzystwo wydanych.

§ 57.

Towarzystwo może odmówić wypłaty pożyczki nawet w przypadku wypełnienia wymaganych warunków:

1) jeżeli od czasu przyznania pożyczki wartość nieruchomości, mającej służyć za zabezpieczenie, zmniejszyła się do tego stopnia, że nie przedstawia dostatecznego zabezpieczenia w myśl § 53;

2) jeżeli w stosunku do ubiegającego się o pożyczkę wszczęto postępowanie upadłościowe lub układowe.

§ 58.

Osoba, otrzymująca pożyczkę Towarzystwa, powinna w akcie pożyczki poddać się obowiązkowi statutowemu, zarówno istniejącym, jak i mogącym powstać w przyszłości.

§ 59.

W przypadku podziału nieruchomości, obciążonej pożyczką, Towarzystwo może zezwolić na rozdział pożyczki według swego uznania, pod warunkiem jednak, aby zabezpieczenie pożyczki nie było uszczuplone.

§ 60.

Nieruchomości, obciążone pożyczką Towarzystwa, można zbywać bez zgody Towarzystwa.

W przypadku zbycia nieruchomości pożyczka pozostaje nadal na hipotecę nieruchomości, a nowy właściciel staje się członkiem Towarzystwa i podlega przepisom niniejszego statutu (§ 4).

Nabywca powinien niezwłocznie złożyć Towarzystwu zaświadczenie pisarza hipotecznego o przepisaniu na jego imię tytułu własności.

R o z d z i a ł 2.

Wypłata pożyczek.

§ 61.

Wypłaty pożyczek, udzielanych na nieruchomości, mające księgi hipoteczne przy sądzie okrę-

gowym w Warszawie, dokonywa delegat Towarzystwa w kancelarii wydziału hipotecznego trybem wskazanym w § 62, p. 1; wypłaty pożyczek na wszystkie inne nieruchomości uskutecznia się według przepisów § 62, p. 2.

§ 62.

1) Po zatwierdzeniu przez wydział hipoteczny sądu okręgowego w Warszawie aktu wypłaty pożyczki na nieruchomość, położoną w Warszawie, i wpisaniu pożyczki na właściwym miejscu wykazu hipotecznego tej nieruchomości, delegat Towarzystwa składa listy zastawne wraz z dołączonymi do nich kuponami wydziałowi hipotecznemu. Wydział hipoteczny wciąga numery listów zastawnych do ustanowionej w tym celu księgi, opatruje je swymi podpisami i pieczęcią oraz kolejnym numerem i datą decyzji wydziału hipotecznego, zatwierdzającej akt wypłaty pożyczki.

Po dokonaniu tych czynności przez wydział hipoteczny, delegat Towarzystwa wypłaca powyższe listy zastawne wraz z dołączonymi do nich kuponami osobom, wskazanym w decyzji wydziału hipotecznego, lub zatrzymuje je celem wniesienia do depozytu sądowego, o czym pisarz hipoteczny sporządza jednocześnie w księdze hipotecznej odpowiedni protokół, który podpisują delegat Towarzystwa oraz w pierwszym przypadku również osoby, otrzymujące listy zastawne.

2) W pozostających miejscowościach właściciel nieruchomości zeznaje przed notariuszem akt wypłaty przyznanej mu pożyczki bez udziału delegata Towarzystwa, lecz przy udziale swych wierzycieli hipotecznych, którzy obowiązani są w tym akcie obrać zamieszkanie prawne w mieście, w którym istnieje właściwy wydział hipoteczny.

Następnie właściciel składa Towarzystwu wypis aktu wypłaty pożyczki wraz z odpisem decyzji właściwego wydziału hipotecznego o zatwierdzeniu tego aktu i zaświadczeniem pisarza hipotecznego, stwierdzającym wniesienie pożyczki do wykazu hipotecznego odnośnej nieruchomości.

Dokumenty te wraz z listami zastawnymi, przeznaczonymi na wypłatę pożyczki, delegat Towarzystwa składa wydziałowi hipotecznemu przy sądzie okręgowym w Warszawie, celem zalegalizowania tych listów w sposób, wskazany w punkcie 1 niniejszego paragrafu, poczem delegat Towarzystwa dokonywa rzeczywistej wypłaty pożyczki osobom, wskazanym w decyzji właściwego wydziału hipotecznego, bądź w kancelarii tegoż wydziału, bądź w biurze Towarzystwa, zależnie od uznania Towarzystwa; w tym drugim przypadku Towarzystwo może żądać notarialnego zaświadczenia podpisu osób, odbierających pożyczkę.

§ 63.

Wierzyciel hipoteczny, którego wierzytelność podlega spłacie z pożyczki udzielonej przez Towarzystwo, zostaje zaspokojony według swego wyboru gotowizną albo listami zastawnymi z dopłatą różnicy między nominalną a giełdową wartością tych listów. Różnicę tę oblicza się według przeciętnego

kursu giełdowego z ostatniego dnia notowań Giełdy Pieniężnej w Warszawie, poprzedzającego akt wypłaty pożyczki.

§ 64.

Jeżeli przy spłacie wierzycieli hipotecznych z przyznanej na nieruchomość pożyczki nie nastąpi porozumienie między właścicielem i wierzycielami co do sposobu spłaty wierzytelności (§ 63), Towarzystwo wzywa, na żądanie właściciela nieruchomości, do aktu wypłaty jego wierzycieli hipotecznych w miejscu ich zamieszkania rzeczywistego, wskazanego przez właściciela, lub prawnego, obranego w hipotecę, na 30 dni przed terminem tego aktu. Wierzyciele, którzy nie obrali zamieszkania prawnego w hipotecę lub nie wskazali zamieszkania rzeczywistego w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, będą wezwani przez Towarzystwo do aktu wypłaty przez obwieszczenie, ogłoszone w „Monitorze Polskim” oraz w dwóch dziennikach warszawskich, wybranych według uznania dyrekcji.

Jeżeli wierzyciel nie stawia się na termin, wyznaczony przez Towarzystwo, do aktu pożyczki lub do protokołu rzeczywistej wypłaty listów zastawnych, bądź nie usprawiedliwi swych praw do wierzytelności, albo odmówi przyjęcia zapłaty, przypadające dla niego listy zastawne wraz z dopłatą różnicy kursu odbierze delegat Towarzystwa, celem wniesienia ich do depozytu sądowego, Towarzystwo zaś wstępuje jednocześnie pod względem hipotecznym w prawa zaspokojonego wierzyciela.

§ 65.

Listy zastawne wraz z gotówką, które stosownie do § 64, ust. 2 zostaną złożone na spłatę wierzytelności hipotecznej do depozytu sądowego, wydane zostaną osobie, uprawnionej do odbioru tego depozytu, na podstawie decyzji właściwego wydziału hipotecznego.

§ 66.

Za wypłaty pożyczek, dokonane zgodnie z decyzjami wydziałów hipotecznych, Towarzystwo w żadnym razie nie jest odpowiedzialne.

Rozdział 3.

Oplaty od pożyczek.

§ 67.

Towarzystwo pobiera od udzielonych pożyczek odsetki w takiej wysokości, w jakiej oprocentowane są listy zastawne, w których pożyczki zostały udzielone.

§ 68.

Oprócz odsetek od pożyczki dłużnicy Towarzystwa wnoszą odpowiednie kwoty na spłatę pożyczki według planu jej umorzenia.

§ 69.

Na koszty administracyjne dłużnicy Towarzystwa wpłacają corocznie $\frac{1}{4}\%$ od sumy udzielonej pożyczki.

Opłaty na koszty administracyjne mogą być podwyższane lub obniżane uchwałą zebrania pełnomocników, zatwierdzoną przez Ministra Skarbu.

§ 70.

Należne opłaty od pożyczek, określone w §§ 67 — 69, dłużnicy uiszczają równymi ratami, płatnymi z góry w dwóch terminach półrocznych.

Pierwszy miesiąc od upływu terminu płatności raty stanowi okres ulgowy, w którym nie pobiera się odsetek zwłoki.

Jeżeli dłużnik nie uiszczy raty w okresie ulgowym, obowiązany będzie płacić od niej odsetki zwłoki po 6% w stosunku rocznym w okresie następnym trzech miesięcy i po 12% w stosunku rocznym począwszy od piątego miesiąca aż do dnia otrzymania przez Towarzystwo zaległej należności, przy czym części miesiąca będą się liczyć jak następuje: mniej niż 16 dni — za pół miesiąca, a 16 dni i więcej — za miesiąc.

§ 71.

Część raty, przeznaczona na umorzenie pożyczki, może być spłacona w okresie ulgowym (§ 70 ust. 2) listami zastawnymi właściwej emisji, pod warunkiem zapłacenia całej raty oraz uprzedniego zapłacenia zaległych rat od wszystkich pożyczek Towarzystwa, zabezpieczonych na danej nieruchomości.

Rozdział 4.

Odnowienie (konwersja) pożyczek.

§ 72.

Jeżeli od czasu udzielenia pożyczki upłynęło najmniej lat 5, a nieruchomość obciążona pożyczką znajduje się w dobrym stanie, dłużnik może żądać odnowienia (konwersji) pożyczki, to jest przeniesienia nieumorzonej części pożyczki do nowego okresu umorzenia z odpowiednim zmniejszeniem rat. Konwersja taka może mieć zastosowanie jedynie do pożyczek, udzielonych w listach zastawnych bez oznaczonego na nich terminu umorzenia (§ 86, p. 2).

Konwersja pożyczki dokonana będzie na podstawie decyzji Towarzystwa bez udziału wierzycieli hipotecznych. Pożyczka po skonwertowaniu będzie korzystać z takiego samego pierwszeństwa hipotecznego, jak pożyczka pierwotna.

§ 73.

Towarzystwo może odmówić konwersji pożyczki, jeżeli uzna, że konwersja zagrażałaby bezpieczeństwu pożyczki.

Rozdział 5.

Przedterminowa spłata i wypowiedzenie pożyczek.

§ 74.

Dłużnik ma prawo w każdym czasie spłacić w całości lub w części pozostały w kapitale dług bądź gotowizną bądź listami zastawnymi według ich

wartości nominalnej z odpowiednimi kuponami. Suma, którą dłużnik zamierza wpłacić na spłatę części pożyczki, powinna dzielić się przez 100 i wynosić nie mniej niż 1.000 zł.

Jeżeli jednak dłużnik dopełni spłaty pożyczki gotówką, obowiązany będzie oprócz kapitału pożyczki wpłacić nadto za bieżące półrocze odsetki od reszty nieumorzonej pożyczki oraz opłatę na koszty administracyjne.

Listy zastawne, przyjmowane na spłatę pożyczek, muszą być tej samej emisji, co listy, w których pożyczka była udzielona.

§ 75.

Przy przedterminowych spłatach pożyczek w całości lub w części, Towarzystwo ma prawo za zwolnienie stowarzyszonych od odpowiedzialności zbiorowej (§ 5) pobierać od nich opłaty, ustalone przez zebranie pełnomocników, a zatwierdzone przez Ministra Skarbu.

§ 76.

Towarzystwo może żądać za trzymiesięcznym wypowiedzeniem przedterminowej spłaty całości lub części pożyczki:

1) w przypadku obniżenia wartości nieruchomości do takiego stopnia, iż wysokość jej w stosunku do dłużnego kapitału nie dosięga granic, określonych w statucie i regulaminach Towarzystwa;

2) jeżeli nieruchomość ulega dewastacji;

3) jeżeli dłużnik dokona zmian w zabudowaniu nieruchomości bez uprzedniej zgody Towarzystwa;

4) jeżeli dłużnik nie stosuje się do przepisów § 81 o ubezpieczeniu budowli od ognia lub nie zapłaci zakładowi ubezpieczeń składki ubezpieczeniowej w terminie;

5) jeżeli dłużnik nie dopuści delegatów Towarzystwa do przeprowadzenia lustracji nieruchomości lub nie udzieli Towarzystwu informacji o dochodach z nieruchomości;

6) we wszystkich innych przypadkach, przewidzianych w akcie pożyczki.

Uchwały dyrekcji o wypowiedzeniu pożyczek na podstawie niniejszego paragrafu wymagają zatwierdzenia komitetu nadzorczego.

Tytuł V.

SZACOWANIE NIERUCHOMOŚCI.

§ 77.

Oszacowanie powinno wykazywać z możliwą dokładnością wartość nieruchomości, na które Towarzystwo udziela pożyczek.

Oszacowania dokonywa wyznaczona przez dyrekcję komisja szacunkowa, złożona z budowniczego i dwóch członków Towarzystwa.

§ 78.

Przy szacowaniu nieruchomości komisja bierze pod uwagę zarówno jej wartość, jak i dochód roczny (§§ 77 i 79).

§ 79.

Za podstawę do obliczania dochodu rocznego z nieruchomości przyjmuje się najniższy dochód brutto z ostatniego trzylecia. Jeżeli od czasu ukończenia budowlu nie upłynęły jeszcze 3 lata, uwzględnia się dochód za czas istnienia tej budowlu.

Za wskazówkę przy dokonaniu oszacowania może służyć ocena, uskuteczniiona przy ubezpieczeniu budowlu od ognia.

§ 80.

Wartość nieruchomości komisja ustala na miejscu na podstawie planu zabudowań, ich opisu oraz stanu i trwałości budowlu w myśl regulaminu szacunkowego, uchwalonego przez zebranie pełnomocników i zatwierdzonego przez Ministra Skarbu.

Tytuł VI.

UBEZPIECZENIE BUDOWLI OD OGNI.

§ 81.

Budynki na nieruchomościach, obciążonych pożyczką Towarzystwa, muszą być ubezpieczone od ognia w jednym z zakładów ubezpieczeń, na których wybór wyrazi zgodę Minister Skarbu.

Umowa ubezpieczeniowa powinna przewidywać, że odszkodowanie pogorzelowo nie będzie mogło być wypłacone właścicielowi nieruchomości bez zgody Towarzystwa.

Wysokość kwot, na którą budynki muszą być ubezpieczone, powinna odpowiadać normom, określonym w § 53, ust. 1, p. 3, w stosunku do kwoty pożyczki przyznanej lub ciężającej na nieruchomości.

§ 82.

Z odszkodowania pogorzelowego Towarzystwo może podnieść i zatrzymać sumę, niezbędną na pokrycie nieumorzonej części udzielonej pożyczki wraz z należnościami ubocznymi oraz na pokrycie opłaty za zwolnienie od odpowiedzialności zbiorowej (§ 75).

Odszkodowanie pogorzelowo wypłaca się Towarzystwu na wniosek i za pokwitowaniem dyrekcji, bez potrzeby uzyskiwania na to zgody właściciela nieruchomości i wierzycieli hipotecznych. Do czasu otrzymania wniosku Towarzystwa zakład ubezpieczeń obowiązany jest wstrzymać wszelkie wypłaty z odszkodowania pogorzelowego.

Należne Towarzystwu odszkodowanie pogorzelowo nie ulega żadnemu zajęciu ze strony osób trzecich.

§ 83.

Jeżeli nieruchomość, obciążona pożyczką Towarzystwa, ulegnie częściowemu zniszczeniu lub uszkodzeniu przez pożar, a zabezpieczenie pożyczki okaże się niedostateczne, Towarzystwo ustali wysokość sumy, o którą zabezpieczenie zmniejszyło się. Ustaloną w ten sposób sumę Towarzystwo odbierze z odszkodowania pogorzelowego i użyje jej na częściowe umorzenie pożyczki według zasad, wyrażonych w § 82 ust. 1.

§ 84.

W przypadkach, przewidzianych w §§ 82 i 83, Towarzystwo może, na prośbę dłużnika, wypłacać mu z otrzymanego przez siebie odszkodowania pogorzelowego odpowiednie kwoty na odbudowę, w miarę postępu robót. Wypłaty te mogą być dokonywane jedynie po potrąceniu rat zaległych i bieżącej od udzielonej pożyczki.

Tytuł VII.

LISTY ZASTAWNE.

§ 85.

Listy zastawne Towarzystwa są wystawiane na okaziciela i zapewniają ich posiadaczom wypłatę odsetek (kuponów) i kapitału pod warunkami, wyszczególnionymi w tekście tych listów.

§ 86.

Każdy list zastawny powinien zawierać:

- 1) oznaczenie waluty i wartości nominalnej;
- 2) oznaczenie terminu, jeżeli emisja jest terminowa, oraz sposobu umorzenia kapitału;
- 3) stopę odsetek i terminy wypłaty kuponów;
- 4) najmniej cztery podpisy: prezesa komitetu nadzorczego, dwóch dyrektorów i buchaltera, przytem podpisy te, z wyjątkiem dwóch, mogą być uskutecznione sposobem mechanicznym;
- 5) streszczenie na odwrotnej stronie przepisów statutu, dotyczących listów zastawnych.

Ponadto list zastawny powinien zawierać stwierdzenie wciągnięcia go do księgi kontroli hipotecznej, podpisane przez wydział hipoteczny.

§ 87.

Wzory listów zastawnych zatwierdza Minister Skarbu.

§ 88.

Do każdego listu zastawnego będzie dołączony arkusz z kuponami półrocznymi, po którego wyczerpaniu okazicielowi listu zastawnego będzie wydany nowy arkusz kuponowy.

§ 89.

Ogólna suma kwoty nominalnej listów zastawnych, znajdujących się w obiegu, nie może przekraczać ogólnej sumy wierzytelności hipotecznych Towarzystwa, będących ich zabezpieczeniem i opiewających na tę samą walutę i stopę procentową.

W razie spłaty pożyczek hipotecznych przed upływem ustanowionego terminu, Towarzystwo powinno bezzwłocznie wycofać z obiegu listy zastawne na kwotę, odpowiadającą spłaconemu kapitałowi.

§ 90.

Bieg odsetek od listów zastawnych rozpoczyna się pierwszego dnia tego półrocza, w którym zabezpieczona została udzielona w tych listach pożyczka.

Odsetki od listów zastawnych Towarzystwo wypłaca co pół roku zdołu.

§ 91.

Towarzystwo obowiązane jest umarzać listy zastawne w każdym półroczu na sumę nominalną, nie niższą od przypadającej do umorzenia według planu amortyzacji wszystkich pożyczek, udzielonych w listach zastawnych danej emisji.

§ 92.

Umorzenie listów zastawnych może być dokonane przez losowanie, przez wykup z wolnej ręki i częściowe spłaty rat listami zastawnymi (§ 71).

Losowanie listów zastawnych odbywa się co pół roku na 2 miesiące przed każdym terminem płatności kuponów.

Losowanie odbywa się w obecności dyrekcji i najmniej dwóch delegatów komitetu nadzorczego.

Wstęp na salę w czasie losowania dozwolony jest dla wszystkich.

Numerы wylosowanych listów zastawnych Towarzystwo podaje bezzwłocznie do wiadomości publicznej.

§ 93.

Za każdy wylosowany list zastawny okaziciel jego otrzymuje zapłatę gotówką w wysokości sumy nominalnej listu, jeżeli składa list zastawny wraz z kuponami, których termin płatności jeszcze nie nadszedł.

Wartość brakujących kuponów zostaje potrącona z należności za list zastawny.

§ 94.

Terminowa wypłata odsetek od listów zastawnych i należności za wylosowane listy zastawne jest zabezpieczona:

1) wierzytelnościami hipotecznymi Towarzystwa z tytułu udzielonych pożyczek;

2) funduszem rezerwowym (§ 103), a gdy chodzi o listy zastawne, wypuszczone do dnia 31 grudnia 1932 r. — również kapitałem zasobowym;

3) całym pozostałym majątkiem Towarzystwa;

4) wreszcie, gdyby wszystkie powyższe środki okazały się niewystarczające — odpowiedzialnością zbiorową wszystkich nieruchomości, obciążonych pożyczkami Towarzystwa, proporcjonalnie do niespłaconej części pożyczki.

§ 95.

Spłacone i wycofane z obiegu listy zastawne powinny być wykreślone z ksiąg kontroli wydziału hipotecznego i zniszczone w lokalu Towarzystwa w obecności najmniej 2 członków dyrekcji i 2 delegatów komitetu nadzorczego.

Z przebiegu zniszczenia wycofanych listów zastawnych sporządza się protokół z wyszczególnieniem rodzaju i wartości nominalnej zniszczonych listów zastawnych, podpisany przez obecnych przy tej czynności członków władz Towarzystwa.

§ 96.

Należność za wylosowane listy zastawne przedawnia się z upływem lat 30, należność zaś za kupony — z upływem lat 5 od terminu ich płatności.

Należności przedawnione przelewa się do funduszu rezerwowego (§ 103).

§ 97.

Posiadacza listu zastawnego lub kuponu uważa się za właściciela.

§ 98.

Towarzystwo może przyjmować listy zastawne na przechowanie.

Listy zastawne, przyjęte na przechowanie, Towarzystwo obowiązane jest zapisywać do osobnej księgi z wymienieniem ich wartości nominalnej, numerów i innych znamion, odróżniających je od innych papierów wartościowych tej samej nazwy.

Na listy zastawne, przyjęte na przechowanie, Towarzystwo wydaje świadectwa imienne z wymienieniem wszystkich znamion, wyszczególnionych w ustępie poprzednim.

§ 99.

W przypadku utracenia wydanego przez Towarzystwo świadectwa depozytowego, właściciel świadectwa zawiadamia Towarzystwo, które ogłasza na koszt właściciela o unieważnieniu utraconego świadectwa, a po upływie jednego miesiąca od daty ogłoszenia wydaje mu nowe świadectwo depozytowe (duplikat).

§ 100.

Towarzystwo ma prawo dyskontowania wylosowanych listów zastawnych i kuponów bieżącego półrocza.

§ 101.

Towarzystwo prowadzi rejestr listów zastawnych, do którego wpisuje się wypuszczone listy zastawne z oznaczeniem numerów, wartości nominalnej, okresu czasu obiegu i innych cech istotnych.

Tytuł VIII.

FUNDUSZE SPECJALNE TOWARZYSTWA.

§ 102.

Specjalnymi funduszami Towarzystwa są:

1) fundusz umorzenia listów zastawnych, składający się z sum, wpłacanych przez dłużników na umorzenie pożyczek, i przeznaczony wyłącznie na umorzenie listów zastawnych;

2) fundusz rezerwowy.

Fundusze te są osobno administrowane i osobno wykazywane w bilansach.

Towarzystwo może ponadto tworzyć, w miarę potrzeby, inne fundusze specjalne, na mocy uchwały zebrania pełnomocników.

§ 103.

Fundusz rezerwowy przeznaczony jest na zabezpieczenie terminowej wypłaty należności za kupony i wylosowane listy zastawne.

Fundusz rezerwowy tworzy się z następujących wpływów:

- 1) z wpisowego (§ 55), po potrąceniu kosztów oszacowania nieruchomości;
- 2) z zysków, osiąganych przez Towarzystwo drogą skupu listów zastawnych, przeznaczonych na umorzenie;
- 3) z dochodów, uzyskanych z przedawnionych kuponów i listów zastawnych;
- 4) z dochodów funduszu rezerwowego;
- 5) z przenoszonych na ten fundusz czystych zysków rocznych Towarzystwa.

W przypadku osiągnięcia przez fundusz rezerwowy 1/10 ogólnej sumy nominalnej będących w obiegu nieumorzonych listów zastawnych, tworzenie tego funduszu ustaje, a o przeznaczeniu wpływów ze źródeł, wymienionych w ustępie poprzednim, decyduje każdorazowo zebranie pełnomocników.

Fundusz rezerwowy będzie lokowany w sposób, zapewniający bezpieczeństwo prawne (pupilarne).

Tytuł IX.

EGZEKUCJA NALEŻNOŚCI Z POŻYCZEK.

§ 104.

Jeżeli po upływie 4 miesięcy od terminu płatności raty cała należność Towarzystwa (§§ 67 — 70) nie zostanie zapłacona, dyrekcja poweźmie decyzję o wystawieniu nieruchomości, obciążonej pożyczką, na sprzedaż przez licytację publiczną i wyznaczy termin sprzedaży. Od decyzji tej niema odwołania.

§ 105.

Nie później niż na dni 80 przed terminem, wyznaczonym do licytacji publicznej, delegat Towarzystwa wniesie do działu III wykazu hipotecznego właściwej nieruchomości ostrzeżenie o mającej nastąpić sprzedaży tej nieruchomości i o terminie jej dokonania, ze wskazaniem urzędującego przy właściwym wydziale hipotecznym notariusza, przed którym licytacja ma się odbyć, oraz jednocześnie złoży do zbioru dokumentów hipotecznych odpis decyzji dyrekcji o sprzedaży nieruchomości i warunki licytacyjne według wzoru, ułożonego przez dyrekcję, a zatwierdzonego przez komitet nadzorczy.

Od decyzji wydziału hipotecznego, dotyczącej zapisania w wykazie hipotecznym ostrzeżenia o sprzedaży, niema odwołania.

§ 106.

Dyrekcja poleci doręczenie zawiadomień o wystawieniu na sprzedaż nieruchomości i o terminie licytacji zarówno właścicielowi nieruchomości, jak i tym osobom, które, przed dniem wniesienia przez Towarzystwo decyzji o sprzedaży do wykazu hipotecznego, ujawniły swoje prawa w hipotece.

W zawiadomieniach dyrekcja zaznaczy, że w razie niedojścia do skutku sprzedaży z powodu braku licytantów, wyznaczona zostanie bez doręczenia powtórnych zawiadomień druga i ostateczna sprze-

daż od zniżonego szacunku i że w braku licytantów nieruchomość przysądzona zostanie na rzecz Towarzystwa.

Zawiadomienia doręcza się najmniej na dni 70 przed terminem licytacji zarówno właścicielowi i wierzycielom, jak i innym osobom interesowanym, w miejscu ich zamieszkania rzeczywistego lub prawnego, obranego w hipotece.

Wierzycieli i inne osoby interesowane, których miejsce zamieszkania nie jest wskazane w hipotece, zawiadamia się o mającej nastąpić sprzedaży przez jednorazowe obwieszczenie w pismach, wymienionych w § 109.

Zawiadomienie doręcza się również organom władzy publicznej i instytucjom publicznym, powołanym do zgłaszania należności z tytułu podatków i innych danin publicznych, z wezwaniem, aby najpóźniej w terminie licytacji zgłosiły zestawienie tych należności po dzień licytacji pod rygorem utraty mogącego im służyć z ustawy pierwszeństwa zaspokojenia.

§ 107.

W razie wniesienia do wykazu hipotecznego wzmianki o otwarciu postępowania spadkowego po właścicielu, współwłaścicielu lub wierzycielu, egzekucji Towarzystwa nie wstrzymuje się, zawiadomienia zaś doręcza się wszystkim spadkobiercom zmarłego zbiorowo, bez wskazania ich nazwisk, w obranem w hipotece przez spadkodawcę zamieszkanu. Jeżeli zamieszkanie to nie jest wskazane, spadkobierców zawiadamia się przez jednorazowe obwieszczenie w pismach, wymienionych w § 109.

§ 108.

W miejscowościach, położonych w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, Towarzystwo doręcza zawiadomienia i obwieszczenia, przewidziane w niniejszym statucie, za pośrednictwem stałych i wyłacznie dla celów Towarzystwa przeznaczonych woźnych sądowych, których na wniosek dyrekcji Towarzystwa wyznaczy prezes sądu okręgowego w Warszawie.

Uposażenie woźnych sądowych i wynagrodzenie za doręczenia pokrywa Towarzystwo.

Woźni ci obowiązani są prowadzić odpowiednie książki, do których mają zapisywać zlecenia dyrekcji i wykonywane przez siebie czynności.

Doręczenie przez nich zawiadomień i obwieszczeń, pochodzących bezpośrednio od Towarzystwa, uważa się za dokonane prawnie.

W miejscowościach zaś, położonych poza okręgiem sądu okręgowego w Warszawie, zawiadomienia i obwieszczenia Towarzystwo doręcza za pośrednictwem komorników, woźnych sądowych, urzędów gminnych lub poczty.

Do doręczeń, przewidzianych w paragrafie niniejszym, stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego o doręczaniu pism sądowych.

§ 109.

Niezależnie od zawiadomień, przewidzianych w § 106, dyrekcja obwieszcza jednorazowo o sprze-

daży nieruchomości z nadmienieniem, że warunki licytacyjne są do przejrzenia w hipotece i w biurze Towarzystwa.

Obwieszczenie to powinno być zamieszczone nie później niż na dni 50 przed licytacją w „Monitorze Polskim” oraz w dwóch dziennikach warszawskich, wybranych według uznania dyrekcji.

Obwieszczenie doręcza się również właścicielowi nieruchomości—nie później niż na dni 50 przed licytacją — w jego rzeczywistym lub obranem w hipotece zamieszkanu, oraz rządcy domu lub osobie, która według zaświadczenia władzy policyjnej zajmuje się prowadzeniem ksiąg ludności w domu, obciążonym pożyczką Towarzystwa.

Jednocześnie z doręczeniem właścicielowi powyższe obwieszczenie będzie wywieszane:

- a) w gmachu Towarzystwa;
- b) na głównych drzwiach nieruchomości, wystawionej na sprzedaż;
- c) we właściwym sądzie okręgowym, w miejscu na ten cel przeznaczonym, a gdy sprzedaż dotyczy nieruchomości położonej poza Warszawą — na drzwiach właściwego sądu grodzkiego;
- d) w kancelarii właściwego wydziału hipotecznego;
- e) we właściwym zarządzie gminnym lub miejskim.

Zaświadczenie organu doręczającego o wywieszeniu obwieszczenia w wyżej wzmiankowanych miejscach i o doręczeniu go właścicielowi będzie uważane za dostateczne.

§ 110.

Dowody dopełnienia formalności, określonych w § 109, delegat Towarzystwa składa przy odpowiednim wniosku do księgi hipotecznej nieruchomości, wystawionej na sprzedaż, nie później niż na dni 45 przed terminem licytacji.

§ 111.

Nie później niż na dni 40 przed terminem licytacji dłużnik, wierzyciele hipoteczni i inne osoby zainteresowane w sprzedaży nieruchomości, mającej księgę hipoteczną w sądzie okręgowym w Warszawie, mogą się zgłosić do notariusza, wyznaczonego do przeprowadzenia sprzedaży, i wnieść do księgi hipotecznej w odpowiednim wniosku zarzuty co do niezachowania ustanowionych formalności. Zarzuty takie co do nieruchomości, położonych poza Warszawą, osoby zainteresowane zgłaszają przy wniosku notariuszowi, wyznaczonemu do przeprowadzenia sprzedaży, a odpis tego wniosku składają następnego dnia pisarzowi właściwego wydziału hipotecznego, celem wniesienia zarzutów do księgi hipotecznej nieruchomości, wystawionej na sprzedaż. Po upływie tego terminu żadne zarzuty w tym przedmiocie uwzględniane nie będą.

Osoby, zgłaszające w księdze hipotecznej zarzuty co do niezachowania ustanowionych formalności, powinny—pod skutkami nieważności—obrać

sobie zamieszkanie w siedzibie właściwego wydziału hipotecznego.

§ 112.

Od chwili złożenia przez delegata Towarzystwa dowodów spełnienia formalności w przedmiocie sprzedaży nieruchomości, księga hipoteczna tej nieruchomości powinna się znajdować w kancelarii notariusza, wyznaczonego do przeprowadzenia licytacji.

Przepis ten nie ma zastosowania do nieruchomości, mających księgi hipoteczne przy sądach grodzkich.

§ 113.

Wydział hipoteczny—nie później niż na dni 35 przed terminem licytacji — wydaje decyzję, która albo poświadcza spełnienie formalności sprzedaży, albo znosi całe postępowanie.

§ 114.

Od decyzji wydziału hipotecznego służy zarówno Towarzystwu, jak i osobom, które zgłosiły w księdze hipotecznej zarzuty co do niezachowania formalności sprzedaży, prawo wniesienia skargi apelacyjnej w ciągu dni 5 od zapadnięcia decyzji.

Skargę, odpowiadającą przepisom kodeksu postępowania cywilnego, należy złożyć przy wniosku właściwemu wydziałowi hipotecznemu ze wskazaniem zamieszkania w siedzibie sądu odwoławczego.

Za zamieszkanie Towarzystwa uważa się biuro Towarzystwa w Warszawie.

§ 115.

Decyzja, zarządzająca usunięcie braków skargi lub jej zwrot, powinna być wydana przez wydział hipoteczny i doręczona apelującemu w obranem przez niego zamieszkanu w ciągu 3 dni od złożenia skargi.

Do poprawienia lub uzupełnienia braków skargi apelacyjnej (art. 141 k. p. c.) wyznacza się stronie termin 3-dniowy od doręczenia jej wezwania.

Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi apelacyjnej należy zgłosić w ciągu 3 dni od zapadnięcia decyzji, odrzucającej skargę.

W razie przyjęcia skargi apelacyjnej, wydział hipoteczny wyda w ciągu następnych 5 dni decyzję o wniesieniu do księgi hipotecznej wzmianki o apelacji i zarządzi doręczenie odpisu skargi apelacyjnej stronie przeciwnej. Skargę wraz z aktami sprawy i wtórnymi wezwaniami, przy których doręczono stronom odpis tej skargi, wydział hipoteczny przesyła do sądu odwoławczego, przyczem zawiadomi o tem apelującego.

Do złożenia sądowi odwoławczemu odpowiedzi na skargę apelacyjną służy stronie przeciwnej termin 5-dniowy od dnia otrzymania przez nią odpisu skargi; po upływie tego terminu odpowiedź zostanie bezzwłocznie doręczona apelującemu.

W ciągu 3 dni po otrzymaniu odpowiedzi na skargę lub po upływie terminu, wyznaczonego na

złożenie tej odpowiedzi, sąd odwoławczy wyznaczy termin do rozpoznania skargi apelacyjnej i zawiadomi o tym terminie strony interesowane.

Od wyroku sądu odwoławczego niema środka odwoławczego.

W ciągu dni 3 od daty zapadnięcia wyroku, wyrok ten winien być przesłany przez sąd odwoławczy właściwemu wydziałowi hipotecznemu, który obowiązany jest bezzwłocznie przystąpić do jego wykonania i zawiadomić o tem Towarzystwo najpóźniej na 3 dni przed terminem licytacji.

§ 116.

Jeżeli wydział hipoteczny bez żądania osób trzecich sam unieważni rozpoczęte postępowanie, prawo apelacji służy tylko Towarzystwu i do udziału w sprawie ze skargi Towarzystwa nikt więcej nie może być dopuszczony.

Wydział hipoteczny przesyła w tym przypadku skargę apelacyjną Towarzystwa wprost do sądu odwoławczego, który wyznaczy bezzwłocznie termin do jej rozpoznania i po wysłuchaniu wyjaśnień Towarzystwa wyda decyzję ostateczną co do formalności sprzedaży.

§ 117.

Licytacja odbywa się w terminie, określonym przez dyrekcję Towarzystwa, przed wyznaczonym do tej czynności notariuszem, w obecności delegata dyrekcji.

Licytacja rozpoczyna się od sumy udzielonej przez Towarzystwo pożyczki, powiększonej o 50%.

Osoby, pragnące wziąć udział w licytacji, mogą przystąpić do niej osobiście lub przez osobę, do tego szczególnie umocowaną w myśl art. 703 k. p. c.

Wystawiona na sprzedaż nieruchomość przechodzi na własność tego, kto na licytacji postąpił za nią cenę najwyższą.

Protokół licytacji, sporządzony przez notariusza, służy za dowód nabycia nieruchomości.

§ 118.

Nieruchomość zwalnia się od sprzedaży, jeżeli dłużnik przed ukończeniem licytacji spłaci całą sumę, której Towarzystwo od niego dochodzi, wraz z kosztami egzekucji.

Z prawa tego dłużnik korzystać nie może po odbyciu licytacji, nawet w razie wyznaczenia nadlicytacji stosownie do § 119.

§ 119.

W przeciągu 8 dni po odbytej licytacji każdy ma prawo postąpić za sprzedaną nieruchomość sumę, wyższą najmniej o $\frac{1}{4}$ część od szacunku, postępowanego na licytacji. Postępujący winien w ciągu tych 8 dni zeznać w księdze hipotecznej, przed notariuszem, przed którym sprzedaż się odbyła, właściwy wniosek i złożyć w kasie Towarzystwa rękojmnię (wadjum), oznaczoną w warunkach licytacyjnych.

Notariusz obowiązany jest w ciągu 48 godzin przesłać zaświadczony przez siebie odpis powyższego wniosku Towarzystwu, które wyznaczy termin do nadlicytacji najpóźniej w ciągu dni 10 po otrzymaniu odpisu wniosku i zamieści w dziennikach właściwe obwieszczenie, a numery dzienników, w których obwieszczenie to zostało zamieszczone, dołączy przy wniosku do księgi hipotecznej najpóźniej na dni 5 przed terminem nadlicytacji. Wydział hipoteczny po stwierdzeniu, że powyższych formalności dopełniono, wyda decyzję ostateczną, dotyczącą odbycia nadlicytacji.

Żadne wezwania na termin, wyznaczony do nadlicytacji, nikomu wręczane nie będą i zarówno nabywca nieruchomości z licytacji, jak i postępujący za nieruchomości wyższy o $\frac{1}{4}$ część szacunek, obowiązani są sami dopilnować wyznaczonego terminu.

W nadlicytacji nieruchomości mogą brać udział, oprócz osoby, która zaoferowała za nią najwyższą cenę na licytacji, oraz osoby, która następnie postąpiła wyższy szacunek, również i inne osoby.

Nieruchomość uznana zostanie za własność tego, kto w czasie nadlicytacji postąpił za nią cenę najwyższą.

Jeżeli w terminie, wyznaczonym do nadlicytacji, nikt się nie stawia, nieruchomość uznana będzie za własność osoby, która postąpiła wyższy o $\frac{1}{4}$ część szacunek. Osoba ta będzie obowiązana wypełnić warunki licytacyjne.

Notariusz spisuje protokół o odbyciu lub nieodbyciu nadlicytacji i zaznacza w nim o stawieniu się lub niestawieniu do nadlicytacji postępującego za nieruchomości wyższy o $\frac{1}{4}$ część szacunek.

Po odbyciu sprzedaży nieruchomości w drodze nadlicytacji żadne dalsze postąpienie szacunku za nią nie jest już dopuszczalne.

§ 120.

Najpóźniej w dni 30 po nabyciu nieruchomości na licytacji, bądź nadlicytacji, nabywca winien złożyć do księgi hipotecznej dowody spełnienia warunków licytacyjnych oraz uiszczenia opłat, przypadających z tytułu tego nabycia.

Po upływie tego terminu wydział hipoteczny wydaje decyzję o przysądzeniu nieruchomości na własność nabywcy i wydaje mu odpis tej decyzji. Jeżeli decyzji tej w ciągu miesiąca od daty jej zapadnięcia nikt nie zaskarży i apelacja nie będzie ujawniona w księdze hipotecznej, to staje się ona prawomocna i wydział hipoteczny, na żądanie nowonabywcy, obowiązany będzie zarządzić wykreślenie z wykazu hipotecznego wszystkich długów i wpisów, stosownie do warunków licytacyjnych i sposobu ich wykonania.

Decyzja o przysądzeniu własności jest tytułem egzekucyjnym do wprowadzenia nabywcy w posiadanie nieruchomości.

Podział między wierzycieli szacunku, postępowanego za nieruchomość, będzie odbywać się we właściwym sądzie grodzkim w sposób, wskazany w

kodeksie postępowania cywilnego, bez udziału Towarzystwa. Odpis planu podziału z zaświadczeniem, że postanowienie sądu, zatwierdzające ten plan, stało się prawomocne, złożony zostanie przy wniosku przez nowonabywcę do księgi hipotecznej sprzedanej nieruchomości.

§ 121.

Skarga apelacyjna na decyzję wydziału hipotecznego, dotyczącą przysądzenia nieruchomości na własność nowonabywcy, powinna być wniesiona do tego wydziału w ciągu miesiąca od daty jej zapadnięcia. Skarga ta nie wstrzymuje wprowadzenia nowonabywcy w posiadanie nabytej nieruchomości i ulega rozpoznaniu według przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

§ 122.

Jeżeli nabywający nieruchomość na licytacji lub postępujący za nią wyższy o $\frac{1}{4}$ część szacunek nie usprawiedliwi w przeciągu 30 dni spełnienia warunków licytacyjnych, wydział hipoteczny, na wniosek Towarzystwa lub każdego z interesowanych, uzna sprzedaż za niedoszłą do skutku i nakaże wykreślenie z wykazu hipotecznego wszystkich wpisów, dotyczących tej sprzedaży.

Po uznaniu sprzedaży za niedoszłą do skutku, nabywca nieruchomości, który nie spełnił warunków licytacyjnych, traci złożoną przez siebie rękojmię (wadjum).

Z rękojmi dyrekcja pokryje przypadające Towarzystwu zaległe raty od pożyczki wraz z odsetkami zwłoki oraz koszty przymusowej sprzedaży, resztę zaś rękojmi wniesie do depozytu sądowego, celem wypłacenia osobom, którym przypadać będzie według pierwszeństwa hipotecznego.

§ 123.

Jeżeli rękojmia nie pokryje należności, wymienionych w paragrafie poprzednim, dyrekcja wyznacza termin relicytacji, która odbędzie się pod takim samym warunkami, jak licytacja, która nie doszła do skutku.

Na 15 dni przed terminem relicytacji obwieszcza się o niej w sposób, wskazany w § 109.

Dowody dopełnienia formalności delegat Towarzystwa składa do księgi hipotecznej przy odpowiednim wniosku najpóźniej na 10 dni przed terminem relicytacji.

Najpóźniej na 3 dni przed relicytacją wydział hipoteczny orzeka ostatecznie o dopełnieniu formalności relicytacji.

§ 124.

Wysokość kosztów sprzedaży ustanawia dyrekcja Towarzystwa. Od decyzji dyrekcji w sprawie kosztów sprzedaży strona interesowana może się odwołać do komitetu nadzorczego, którego decyzja jest ostateczna.

§ 125.

Jeżeli w terminie, wyznaczonym do licytacji lub relicytacji, nie stawia się licytanci, lub stawia się tylko jeden i nic nie postąpi ponad szacunek, dyrekcja Towarzystwa wyznaczy termin powtórnej licytacji.

Najpóźniej na dni 20 przed tym terminem dyrekcja zamieści w dziennikach (§ 109) jednorazowe obwieszczenie o tej licytacji; obwieszczenie to wywieszane będzie w miejscach, wskazanych w § 109, z nadmienieniem, że z powodu niedojścia do skutku pierwszej licytacji, powtórna rozpocznie się od sumy nieumorzonej części pożyczki Towarzystwa, z dodaniem narosłych zaległości, odsetek zwłoki i kosztów oraz uprzywilejowanych należności publicznych, i że nabywca obowiązany jest spełnić warunki licytacyjne, wzmiankowane w § 120 niniejszego statutu.

Organom władzy publicznej i instytucjom publicznym, powołanym do zgłaszania należności z tytułu podatków i innych danin publicznych, doręcza się zawiadomienie z wezwaniem, aby najpóźniej w terminie powtórnej licytacji zgłosiły zestawienie tych należności po dzień licytacji pod rygorem utraty mogącego im służyć z ustawy pierwszeństwa zaspokojenia.

Na dni 10 przed terminem powtórnej licytacji, delegat Towarzystwa składa do księgi hipotecznej, przy odpowiednim wniosku, dowody spełnienia formalności, dotyczących powtórnej sprzedaży, celem rozpoznania ich przez wydział hipoteczny; wydział hipoteczny wyda decyzję ostateczną o spełnieniu tych formalności.

Gdyby w tym powtórnym terminie sprzedaży nie stawili się licytanci, lub stawił się tylko jeden i nic nie postąpił ponad szacunek, delegat Towarzystwa wniesie do protokołu żądanie przysądzenia nieruchomości na własność Towarzystwa, poczem Towarzystwo przepisuje tytuł własności na swoje imię oraz wykreśla z wykazu hipotecznego wszystkie długi i ciężary, oprócz pożyczki Towarzystwa oraz praw i ciężarów, mających przed nią pierwszeństwo.

Towarzystwo przyjmuje w tym przypadku obowiązek uiszczenia wszystkich należności uprzywilejowanych z tej nieruchomości.

Po wejściu w posiadanie nabytej tym sposobem nieruchomości Towarzystwo obowiązane jest sprzedać ją z wolnej ręki w przeciągu 1 roku.

§ 126.

Wydziały hipoteczne obowiązane są z urzędu przestrzegać dopełnienia formalności, wskazanych w §§ 104 — 110, 119, 123 i 125, nawet gdyby nikt nie zgłosił zarzutów przeciwko dopełnieniu tych formalności.

§ 127.

Sprzedaże nieruchomości, obciążonych pożyczkami Towarzystwa, wszelkie egzekucje sądowe i administracyjne, jak również wszelkie sprzedaże

przymusowe i dobrowolne, działowe, beneficjalne i z uchwał rad rodzinnych dokonywane, nie wstrzymują środków egzekucyjnych Towarzystwa. Rozpoczęta zaś przez Towarzystwo sprzedaż nie tamuje wszelkich innych sprzedaży, pod warunkiem jednak, aby przypadające Towarzystwu należności zaspokojone były przed terminem licytacji, wyznaczonym przez dyrekcję Towarzystwa.

§ 128.

Nieruchomości, obciążone pożyczką Towarzystwa, w razie sprzedaży ich przez licytację publiczną za długi lub w drodze działów, nie mogą być przyśądzone na rzecz nowonabywcy w szacunku, niepokrywającym należności Towarzystwa z tytułu pożyczki.

Przy takich sprzedażach decyzja wydziału hipotecznego o przepisaniu tytułu własności (§ 120) na rzecz nowonabywcy może zapaść dopiero po złożeniu dowodu uiszczenia Towarzystwu zaległych rat i należności ubocznych od pożyczki Towarzystwa.

§ 129.

Dzierżawcy i zastawnicy nieruchomości obowiązani są płacić przypadające Towarzystwu raty narówni z właścicielami nieruchomości. Wszelkie przeciwne temu umowy są bezskuteczne w stosunku do Towarzystwa.

Żaden z najemców nieruchomości, obciążonej pożyczką Towarzystwa, nie może się zastaniać zapłatą właścicielowi komornego zgóry za czas, przewyższający pół roku.

§ 130.

Gdyby skutkiem zwłoki w wykonaniu środków egzekucyjnych, przewidzianych w niniejszym statucie, lub z jakiegokolwiek innego powodu nadszedł przed terminem licytacji nieruchomości, obciążonej pożyczką Towarzystwa, termin płatności następnej raty pożyczki, Towarzystwo ma prawo domagać się od dłużnika nie tylko uiszczenia wszystkich zaległości z pożyczki, lecz również i spłaty 1/10 części całej udzielonej mu przez Towarzystwo pożyczki, i Towarzystwo będzie dochodzić tej części na podstawie niniejszego statutu jednocześnie z innymi zaległościami z tytułu pożyczki.

Decyzja dyrekcji w tej sprawie powinna być zatwierdzona przez komitet nadzorczy.

Tytuł X.

**ROZWIĄZANIE I LIKWIDACJA
TOWARZYSTWA.**

§ 131.

Zebrań pełnomocników może w każdym czasie uchwalić, większością najmniej 2/3 głosów, przy

obecności najmniej połowy statutowej ilości pełnomocników, rozwiązanie i likwidację Towarzystwa, wybierając w tym celu likwidatorów.

Uchwałę o rozwiązaniu i likwidacji Towarzystwa likwidatorzy podają niezwłocznie do wiadomości publicznej z zaznaczeniem, że udzielanie nowych pożyczek ustaje od dnia zapadnięcia powyższej uchwały.

§ 132.

Wierzytelności zabezpieczające listy zastawne (§ 50), fundusz umorzenia listów zastawnych (§ 102, ust. 1, p. 1) oraz fundusz rezerwowy (§ 103) stanowią osobną masę, która służy przede wszystkim do zaspokojenia praw posiadaczy listów zastawnych z pierwszeństwem przed innymi wierzycielami.

Co do żądań zaspokojenia swych praw z innych części majątku Towarzystwa posiadacze listów zastawnych mają równe prawa z innymi wierzycielami.

Na zaspokojenie praw posiadaczy listów zastawnych, wypuszczonych do 31 grudnia 1932 r., służy narówni z funduszem rezerwowym kapitał zasobowy (§§ 134 — 137).

§ 133.

Czysty majątek, jaki pozostanie po pokryciu wszystkich zobowiązań Towarzystwa w przypadku jego rozwiązania i likwidacji, przechodzi na cele społeczne, oznaczone przez zebranie pełnomocników.

Tytuł XI.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE.

§ 134.

Kapitał zasobowy, istniejący w dniu ogłoszenia niniejszego statutu, stanowi, obok funduszu rezerwowego, specjalne zabezpieczenie zapłaty zobowiązań z tytułu listów zastawnych, wypuszczonych do dnia 31 grudnia 1932 r., oraz kuponów od tych listów.

Kapitał zasobowy będzie lokowany w sposób, zapewniający bezpieczeństwo prawne (pupilarne), i będzie osobno wykazywany w bilansach.

Od dnia ogłoszenia niniejszego statutu do kapitału zasobowego przelewa się tylko wpływy z jego dochodów.

§ 135.

Jeżeli według sprawozdania rocznego z działalności Towarzystwa okaże się nadwyżka kapitału zasobowego ponad wysokość dwóch rat półrocznych z okresu sprawozdawczego od pożyczek, udzielonych do dnia 31 grudnia 1932 r., nadwyżka ta zostanie zaliczona na spłatę w roku następnym rat od tych pożyczek proporcjonalnie do wysokości niespłaconych części pożyczek.

Jeżeli według sprawozdania rocznego okaże się dochód z kapitału zasobowego, w przypadkach osiągnięcia przez ten kapitał wysokości dwóch rat półrocznych od pożyczek, udzielonych do dnia 31 grudnia 1932 r., dochód ten zostanie zaliczony na odpowiednie zmniejszenie w roku następnym opłaty na koszty administracyjne od tych pożyczek proporcjonalnie do wysokości niespłaconych części pożyczek.

Świadczenia, przewidziane w niniejszym paragrafie, będą dokonywane tylko na rzecz tych członków Towarzystwa, którzy już wpłacili na kapitał zasobowy 4% od udzielonych pożyczek. Jednakże członkowie Towarzystwa, którzy nie dokonali wpłat na kapitał zasobowy do wysokości 4% ze względu na przedłużenie okresu umorzenia pożyczki w myśl § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 lutego 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 48), mogą uiścić brakujące kwoty w ciągu pierwszych 4 miesięcy każdego półrocza.

§ 136.

Kapitał zasobowy stanowi wspólną własność tych dłużników (członków) Towarzystwa, których nieruchomości są obciążone pożyczkami, udzielonymi do dnia 31 grudnia 1932 r., i przechodzi z samego prawa na nabywców nieruchomości łącznie z prawem własności nieruchomości, obciążonej pożyczką.

§ 137.

Po zupełnym umorzeniu pożyczki, zaciągniętej w Towarzystwie przed 1 stycznia 1933 r., właścicielowi nieruchomości wydziela się z ogólnego kapitału zasobowego taką sumę, jaka wypadnie ze stosunku sumy wykreślonej z hipoteki, do ogółu wszystkich pożyczek, zabezpieczonych na rzecz Towarzystwa przed dniem 1 stycznia 1933 r.

Przy wykreśleniu z hipoteki części pożyczki, dokonaniem z powodu przeniesienia reszty, pozostałej do zapłaty, do nowego okresu umorzenia bez dobierania części umorzonej, właścicielowi nieruchomości wydziela się z kapitału zasobowego taką część, jaka przypadnie ze stosunku wykreślonej z hipoteki sumy do ogółu wszystkich pożyczek, zabezpieczonych na rzecz Towarzystwa przed dniem 1 stycznia 1933 r.

W przypadku przedterminowego spłacenia pożyczki przez dłużnika, zwrotu z kapitału zasobowego dokonywa się odpowiednio do lat uczestnictwa dłużnika w Towarzystwie, przyczem na udział występującego z Towarzystwa członka wyznacza się z sumy, któraby mu przypadała do zwrotu w warunkach normalnej spłaty, taką część, jaka przypada ze stosunku całej ilości lat, w ciągu których wnoszone były raty, do lat, na których okres pożyczka była udzielona.

We wszystkich tych przypadkach wypłat udziału z kapitału zasobowego dokonywa się po ukończeniu półrocza, w którym nastąpiło umorzenie lub przedterminowa spłata pożyczek.

§ 138.

Nieruchomość Nr. hipoteczny 408/9-M. N. R. w Warszawie, nabyta na pomieszczenie władz Towarzystwa, jak również znajdujące się w niej rucho-

mości, nie należą do kapitału zasobowego i stanowią własność Towarzystwa.

§ 139.

Z chwilą umorzenia wszystkich pożyczek, udzielonych przed 1 stycznia 1933 r., kapitał zasobowy przestaje istnieć.

§ 140.

Odnowienia (konwersje) pożyczek, przewidziane w § 72 niniejszego statutu, mogą być dokonywane po upływie lat 5 od dnia wejścia w życie tego statutu.

Pożyczki, pochodzące z konwersji zaległych należności Towarzystwa, dokonanej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 810), nie podlegają konwersji, przewidzianej w § 72.

§ 141.

W okresie pierwszych 3 lat po wejściu w życie niniejszego statutu zebranie pełnomocników może w wyjątkowych warunkach obniżyć większością $\frac{2}{3}$ głosów, przy obecności najmniej połowy statutowej ilości pełnomocników, odsetki zwłoki, nie niżej jednak 9% w stosunku rocznym. Uchwała taka wymaga zatwierdzenia Ministra Skarbu.

§ 142.

Mandaty obecnych pełnomocników i członków komitetu nadzorczego wygasają w terminach, określonych w § 8, ust. 1 i w § 27, ust. 1 niniejszego statutu, z zachowaniem przepisu, zawartego w § 27, ust. 2.

W terminach najbliższych z kolei zwyczajnych zebrań pełnomocników, odbytych po upływie 2 i 4 lat od dnia wejścia w życie niniejszego statutu, ustępuje po 3 członków komitetu nadzorczego w drodze losowania, z wyjątkiem prezesa i wiceprezesa komitetu, którzy losowaniu nie podlegają.